

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

ΑΡΟΣ

ΠΑΡΑ Οκτωβρίου 1913

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΡΧΕΤΑΙ ΠΑΛΙΝ

πολλοί-
σμετο και
νε ή έργα
πολύ πε-
αι εις τον

τὸ παρελθὸν ὁμοιάζουν μὲ ρουιέτες. Οἱ
δὲ τοῦ μέλλοντος, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμ-
φιβολία, ὅτι θὰ ὁμοιάζουν μὲ τοὺς...
πρώτους

Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

ΡΟΣ

ΔΙΕΦ

εννάδιεφ,
ς Βουλγα
ς διὰ νὰ
δημοσίου

Σόφριαν
εντεύξεις
ἐξυμνῶν
κῶν οἰκο-
εἰαν ἡ δ-
ασμένην.
κοῦ λα-
του δ-
αι ἐπου-

ογημένα.
τοῦ λέ-
υσαν νὰ
κὸν λοι
ὁ μέρος
ν δῆθεν
ν, ὅτι θὰ
δαν δώση
φα Βουλ-

εἰρησις
α εἰς τοὺς
ἐ παγίδες
ἐπιτρέπον-

ἐπιτρέπε-
γλώσσαν
ράλαιον τὸ
λαγρος ὅ-
ὁ ἀποβίε-
λεμον ἀφ'
κὴν θέσιν
ικῆ.

κλας τῆς
ἀκριβο-
τὴν συ-
ς και γαρ
ὁ ὁμιλοῦν-
ον νομίζει
τὸ κεφάλι
διὰ μυρι-
τοῦ ποῖος
εμον. Καὶ
δημοσιευ-
τα βεβαι-
προτεραιό-
τητοῦ Σα-
ροπιάν νὰ
χωρίς ἐν-
α ἀποδει-
"Ελληνες
συνεδίαση

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Μόνον τόμοι ὁλόκληροι θὰ ἠδύναντο
νὰ ἀνασκευάσῃ τὰς ἀνακριβεῖας καὶ
ἀκρισίας, ὡς ὁ Βυζαντινολόγος καθηγη-
τῆς κ. Ἀδαμαντίου ἀπὸ ἐτῶν προσφέρει
εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὧν τὸν νοῦν
διαστρέφει καὶ ἀποκτείνει διὰ τοῦ ῥο-
πύλου τῆς ἀμαθείας, ὡς ἐπραξε χθὲς
δημοσιεύσας περὶ Θεσσαλονίκης. Ἀλ-
λὰ τίς νὰ δαπανήσῃ πρὸς ἀνασκευὴν
τῶν κενῶν λέξεων τοῦ κ. Καθηγητοῦ,
ἀφοῦ οὐδ' ὁ βίος ἅπας ἐπαρκεῖ πρὸς
σπουδὴν τῶν ἀληθειῶν τῆς ἐπιστήμης :

Ἐν τῷ προχθεςινῷ ἄρθρῳ αὐτοῦ ἀναφέ-
ρει ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη εἶνε ἡ μόνη πό-
λις ἡ συντεχέστερον τῆς Ρώμης καὶ τῶν
Ἀθηνῶν διὰ τὴν ῥήσασα βίον
ιστορικὸν ἀδιάσπαστον :

Λοιπὸν ἡ Ρώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι διε-
σπάσθησαν διὰ κατακτήσεων, τὴν Θεσ-
σαλονικὴν οὐδεὶς διέσπασεν, οὐδεὶς κα-
τέκτησεν :

Ὁ σοφὸς Βυζαντινολόγος ἀγνοῶν τὸ
Α τῆς ἐπιστήμης ὁμιλῶν περὶ τοῦ σε-
λασμοῦ τῶν Θεσσαλονικέων, λέγει «ἡ
λατρεία τῶν Θεσσαλονικέων πρὸς τὸν
ἅγιον Δημήτριον» (Τοῦτο διωκὸς πρὸ αὐ-
τοῦ εἰρήκε καὶ σοφὸς αὐτοῦ διδάσκαλος
ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου ἐν Ἐφέσῳ γράφων «ἡ ἐν
Ἐφέσῳ λατρεία Ἰωάννου τοῦ Θεολό-
γου»).

Ὁ σοφὸς καθηγητῆς κ. Α. γράφει
«ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης εἶνε ἡ κατ'
ἔξοχὴν πόλις τῆς Ὁρθοδοξίας». Αἱ
λοιπαὶ ἄρα πόλεις τῆς χριστιανικῆς Ἐκ-
κλῆσιδος δὲν εἶνε πόλεις τῆς Ὁρθοδοξίας ;
ὁποκλεισμένης καὶ αὐτῆς τῆς Κων)στο-
λεως ἐν ἣ ἐγεννήθη καὶ διεμορφώθη ἡ
τελετὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Παρακολοῦμεν τὸν κ. Α. τί ἐννοεῖ
γράφων περὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐναὶς
τῆς Θεοτόκου τῆς Ἀχειροποιήτου». Πί-
ἐννοεῖ ὅτι τὰ μνημεῖα τῆς Θεσσαλονί-
κης ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς
Βυζαντινῆς τέχνης (πόσαι καὶ ποῖαι εἶνε
αἱ πατρίδες τῆς Βυζ. τέχνης) ὅτι αἱ ἀ-
γιογραφίαι τῆς Θεσσαλονίκης ὑπερβάλ-
λουσι τὰς λοιπὰς καθόσον αὐταὶ εἶνε
ἐξαιρετικὰ μετὰ τὴν ἑξαιρετικὴν
κεστέραν καὶ ἐξαιρετικῶς πολύτιμον».

Ἄς ἐξηγήσῃ ἡμῖν τί ἐννοεῖ ὕλην
διαρκεστέραν καὶ ἐξαιρετι-
κῶς πολύτιμον ?

Τὰ ἐν Θεσσαλονίκη κοσμήματα καρ-
πῶν, πτηνῶν καὶ κλάδων, γράφει ὅτι
ὑπερδιπλοῦσι τὴν ἐλληγιστικὴν καὶ δὴ

χωρίς εν-
τα αποδει-
Ελληνες
σχεδιάση
αρίας ή ο-
από αγώ-
ν Τούρκων

ίσεως περι
στορατού οί
ρόλον εις
ματα των

ου Λουλέ-
την συγ-
ον λεπτομέ-
αυτήν έπο-
στρατιώτης.
άλλα πολλά
αληθινότητα
ωτέρω.

φινάλε του,
ερί του μέλ

λας τας άλλ-
αναγγέλλει,
αγεννωμένη
τα πολιτι-
ος των Βαλ

Γεννάδιεφ,
άφορώντες

Τά έν Θεσσαλονίκη κοσμήματα καρ-
πών, πτηνών και κλάδων, γράφει ότι
υπερνιμίζουσι την «έλληνιστικήν και δή
την 'Αλεξανδρινήν γραφήν» .

Γνωρίζει ο άνθρωπος τί λέγει ; "Ας
μᾶς δώση έξηγήσεις διά παραδειγμα-
των τέχνης αν θέλη, αναφέρων και τας
πόλεις έν αἷς έγεννήθη το σύστημα
τούτο.

Ο αυτός κ. Α. εξακολουθεί ότι θ-
μοια των Ψηφιδωτών του 'Αγίου Δη-
μητρίου εις έξαιρετικᾶς άρετάς τέχνης
«ουδαίου άλλαχου έχει να επιδείξη ή
Βυζ. τέχνη πολύ ανώτερα, κλπ.» .

Δέν αναφέρει ήμιν ο κ. καθηγητης
την τεχνικήν διαβάθμισιν των τέως πε-
ρισωθέντων ψηφοδετημάτων» .

Φωνάζει ο άνθρωπος περί τεχνοτρο-
πίας, περί αναγεννήσεως, περί Βυζαν-
τινης εικονογραφικής, διαφημισθείσης
υπό το όνομα Πανσελήνου, γράφει περί
της Θεσσαλονίκης, ότι διά των οδών
και των τειχών αυτής αναφέρει ήμᾶς
ή νυν Θεσσαλονίκη εις τους χρόνους του
Βυζαντίου, όλαί λέξεις κεναι, ένῳ έν
Θεσσαλονίκη σώζονται και δρόμοι έπι-
φέροντες των πρώτων χριστιανικών χρό-
νων τά όνόματα ? περί των ουδέ γρη
λέγει. Διατί ;

Ενῳ δέ ως ανωτέρω έφθημεν ειπόν-
τες ο καθηγητης αναφέρει ότι «εις
την πανκράσιον ιστορίαν ή Θεσσαλονίκη

εἶνε ἡ πόλις ὀνομαστή, διότι μόνη αὐτῇ
 συνεχέστερον καὶ τῆς Ρώμης καὶ τῶν
 Ἀθηνῶν διατηρεῖ ἕως σήμερον βίον ἱ-
 στορικὸν ὃ δ ἰ ὁ σ π α σ τ ο ν ἐπὶ
 εἰκοσι καὶ τρεῖς αἰῶνας, ὃ αὐτοῦ πα-
 ρακατιὸν ἐπανέσχεται εἰς τὴν ἀληθῆ
 τροχίαν τῆς ἱστορίας γράφων ὅτι καὶ
 πολυποίκιλοι περιπέτεια καὶ τὰ παθή-
 ματα ἀπὸ ἐπιδρομῶν καὶ ἀλώσεων δι-
 δουν ἰδέαν τοῦ τεταραγμένου ἱστορικοῦ
 βίου τὸν ὁποῖον διῆλθεν ἡ Μασσαωνικὴ
 αὐτοκρατορία συνεχῶς κατὰ τῶν βαρβάρων
 ἀγωνισμοῦν καὶ συνεχῶς σῶζουσα
 τὴν χριστιανικὴν καὶ τὸν πολιτισμὸν.

Καὶ ταῦτα μόνον ; Τί ποῦτον καὶ τί
 ἕστατον πρὸς τῶν ἀποριστηῶν τοῦ κυρίου
 τούτου τίς γὰρ γράβῃ ;

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Δὲν πα-
 ρῆλθεν οὔτε μὴν ποῦ ἀνέλαβε τὴν διεύ-
 θυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν
 ὁ κ. Ρακτιβάν, ὁ ἡμέρος, ὁ γλυκὺς, ὁ...
 παρθενοειδὲς ἄνθρωπος τὸν ἀπεκάλεσαν γλῶ-

Δυνάμεις
 ὅσον διὰ
 διδάσκει
 τῇ ἀνακαί

Λοιπὸν
 θερον Τύ-
 λην ν' ο
 ριαρχίαν
 δεκάνησα
 ἐξουσίαν
 δοῦν εἰς
 ρία, τὰ 9
 Ἰμβρος
 Ἄλλο

«Νέος Ἐ-
 ριέλθη εἰς
 ρος αἶφνι

Δὲν παρ
 δηλώση
 τημα ὅλ